

gjentagne Gange henlede Regjeringens Opmærksomhed paa, at, naar Vintolden forhøies, hvilket jo er vort sælles Dunst, bør der finde Foranstaltninger Sted for at hæmme Vinforsalkning, thi hvis man ikke gjør det, vil det fiskele Diemed med Forhøielsen fuldstændig forspildes. Saa vil Vinfabrikationen i Danmark stige, og derved vil Vinindsørfelsen aftage, saa der maatte med en Told af 1 Kr. ikke vil komme flere Penge ind, end der nu kommer med en Told af 50 Dre. Forbilleder for Foranstaltninger i saa Henseende vil Regjeringen uden Tvivl kunne finde, navnlig i Frankrig, hvor der finder en Vinkontrol Sted. Men rigtigere end disse Punkter er dog det Spørgsmaal, som blev berørt af den foregaaende ærede Taler, det traktatmæssige Forhold til Udlandet. Naar man indrømmer Toldfrihed for Artikler, som ere vigtige Udførselsgjenstande for andre Lande, saa ligger det dog meget nær, skulde man antage, for den Regjering, som vil indføre saadanne Bestemmelser, forud at træde i Forhandling med de paagjældende Landes Regjeringer for at erfare, om de ikke til Gjengjæld kunne være tilbøielige til at yde vor Handel, vor Omfætning, vor Udførsel forskjellige Lettelser paa det ene eller det andet Omraade, og særlig maa dette gjælde overfor Sverig og Norge. Jeg skal nu ikke fordybe mig i de Fremtidsudsigter, som den sidste ærede Taler fremmanede om en skandinavisk Toldforening; jeg skal holde mig mere nøjternt og ædruelig til, hvad der foreligger, og til, hvad der kan tænkes gennemført iaar eller til næste Aar, medens det Spørgsmaal, som det ærede Medlem fremdrog, jo er et Fremtidsbillede, hvis Virkeliggjørelse man vel kan ønske engang at opleve, men som ligger udenfor det, her er Tale om. Derimod kunde der vel være Tale om en Traktat med Sverig og Norge og til at spørge, om ikke Sverig og Norge vilde være villige til i deres Toldtarifer at yde den danske Industri forskjellige Lettelser, og i det Hele i deres økonomiske Lovgivning at yde vor Industri, Handel og Omfætning Lettelser paa forskjellige Maade til Gjengjæld for de meget betydelige Lettelser, der tilbydes gennem nærværende Lovforslag. Det forekommer mig dog at maatte ligge meget nær for den høie Regjering at indlede saadanne Forhandlinger. Her tilbydes jo Nedsættelser og maatte endog en Ophævelse, som vi tænke paa at foreslaa, af Tolden paa Tømmer og Træ, betydelige Nedsættelser af Tolden paa Jern og andre Metaller, Ophævelse af Tolden paa Salt og Sild og forskjellige andre Nedsættelser af Told, som have den største

økonomiske Betydning for vore skandinaviske Nabolande. Det er mig ikke bekendt, at den høitærede Regjering har indledet saadanne Forhandlinger; men at Regjeringen ikke er utilbøielig til overhovedet at indlede saadanne Forhandlinger med Sverig og Norge, have vi jo set flere Exempler paa, jaavel i tidligere Aar som i den aller sidste Tid, da der er bleven nedsat en Kommission angaaende en overensstemmende Søfartslovgivning mellem de 3 Riger. Jeg tør maatte her indskyde den Bemærkning, at jeg betragter det som særdeles heldigt, at der finder Forhandlinger Sted om en overensstemmende Søfartslovgivning, ogaa af Hensyn til det her i Thinget nu gjentagne Gange forelagte Lovforslag om usødygtige Skibe, thi dette Lovforslag vilde det ikke være uden Betænkning at lade udkomme alene for Danmarks Bedkommende, naar ikke en tilsvarende Lov udkommer, navnlig for Sverigs Bedkommende, da dette ellers vilde være til Stede for de danske Rysstjærere, for de mindre danske Skibere. Man ser altsaa, at den høitærede Regjering ikke er saa utilbøielig til paa andre Omraader at indlede saadanne Forhandlinger. Hvorfor har da den høitærede Regjering, som tilsigtede saa betydelige Nedsættelser af Indførselstolden for skandinaviske Artikler ikke indledet Forhandlinger med Sverig og Norge herom?

Jeg har ved disse Bemærkninger holdt mig til Toldloven alene, og jeg skal heller ikke gaa dybere ind paa de Lovforslag, som derefter komme til Forhandling, — dertil er Stedet jo ikke under nærværende Lovforslags Behandling, — men jeg kan dog ikke undlade at berøre dem, forsaavidt de staa i Forbindelse med denne Sag, idet det er paatænkt at lade den virke til Kompensation, eller idet de ere stillede i et nærmere Forhold til det foreliggende Lovforslag, hvilket jo særlig gjælder om Forslaget om Forbudet mod Tobaksdyrking. Maaatte jeg maa yttre et Par Ord om det sidstnævnte Lovforslag. Jeg er ingenlunde nogen principiel Modstander af den Tanke, der ligger til Grund for dette Lovforslag, hvilket allerede frengaar deraf, at jeg har været med til tidligere at indbringe et Lovforslag i denne Retning. Naar jeg ser Sagen fra et principielt Synspunkt, betragter jeg det ikke som mere usforvarligt at forbyde en Mand at anvende sin Jord til Tobaksdyrking, end at forbyde en Mand at koge Brændevin i sin Gryde eller producere Sukker af sine Sukkerroer, hvilket jo er forbudt her i Landet. Denne Betragtning har som sagt ingen Betydning for mig. Noget større Betydning for mig har den Uvillie,